

I Gotlands-Posten har man sökt pigga upp prenumeranterna öfver årsskiftet med en teologisk insändarestrid, som synes ha rört sig om nådemedlens rätta bruk eller något dylikt. Ordets förkunnare från olika läger ha skrivit meterlånga artiklar, som väl knappast någon mer än de själfva orkat läsa. Att döma af en »breflåda» i senaste numret ha prenumeranterna börjat tröttna på den vilda turneringen, af hvars deltagare en låter sitt senaste inlägg sluta med följande märkliga och brinnande bön:

»Och om min missgärning ej är större, än att den må mig förlåten varda, så beder jag ännu en gång:
Kära vänner och trossyskon i Näs friförsamling, förlåten mig allt hvad jag felat mot eder!

Stånga den 14 jan. 1918.

O. Hansson.»

Vi hoppas, att trossyskonen i Näs visa saktmod och ha ett förlåtande sinnelag, så att hr Hansson får tillgift, dock med villkor att han lofvar »att aldrig göra så mer», hvad han nu än må ha förbrutit.